

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatelky **D., občanské sdružení**, zastoupené JUDr. Františkem Vyskočilem, advokátem se sídlem v Praze 1, Voršilská 10, za účasti **1) Nejvyššího státního zástupce**, se sídlem v Brně, Jezuitská 4, **2) Ministerstva kultury**, se sídlem v Praze 6, Milady Horákové č. 139, **3) O.**, zastoupené JUDr. Ivanem Juřenou, advokátem se sídlem ve Zlíně, Nábřeží 599, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, č. j. 9 Ca 202/2005 - 130,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, č. j. 9 Ca 202/2005 - 130 bylo k žalobě Nejvyššího státního zástupce zrušeno rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 10. 7. 2002, č. j. 380/2/2001, kterým bylo rozhodnuto o rozšíření uděleného oprávnění k výkonu kolektivní správy práv podle zákona č. 121/2000 Sb. pro občanské sdružení D., a věc byla vrácena tomuto ministerstvu jako žalovanému k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z toho hlediska, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem projednána meritorně.

Podle ustanovení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek.

Při počítání lhůt je nutno rozlišovat den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty a den, od kdy počíná lhůta běžet. Konec lhůty, určené dle týdnů, připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Městského soudu v Praze zástupci stěžovatelky, tj. pondělí 7. srpna 2006. Rozsudek obsahuje řádné poučení o možnosti podat ve lhůtě do dvou týdnů po doručení písemného vyhotovení rozsudku kasační stížnost.

Den následující po dni doručení byl prvním dnem běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 a § 106 odst. 2 s. ř. s., tj. pro předání této stížnosti soudu nebo pro její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určující počátek běhu lhůty, tj. dnem doručení, a to na pondělí 21. srpna 2006.

Ze soudního spisu však vyplývá, že kasační stížnost stěžovatelky proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, č. j. 9 Ca 202/2005 - 130 byla podána osobně u tohoto soudu dne 22. 8. 2006 ve 12 hod. 10 min. Je tedy zřejmé, že tato kasační stížnost byla podána u městského soudu po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně, a proto byla podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnuta.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. září 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu